

6.

Forårsfornemmelser.

Jeg glaner ud gennem Rudens Glar,
alt er så øde trist og bar,
det hele er kvalt i kulde og frost
en bidende vind farer ind fra nordøst.

Der er så håbløst død og trist,
dog lige om hjørnet ved jeg forvidst
er skjult bag Skyerne en mægtig kraft
den solenergi der er livets saft. -

Og der - og der, men er jeg da sær ?
der sidder for stormen i læ en Stær,
den netter og pudsler sin sorte dragt,
og slider med tålmod sin hundevagt.

Hvor er det kompas, hvor er det fyr ?
Der leder dig frem over have og byer ?
Min undren rager dig ikke en døjt,
du vipper med halen og gir' mig et fløjt.

En kær gæst er du, velkomme jeg byder,
den kommende vår os begge fryder,
med hver levende sjæl, lille og stor
deler vi skæbnens lod på den samme jord.

K.E.Thomsen

Aalborg den 1-2-1990.